

Відділення. Він постійно цікавиться життям релігієзнавців України, дискутує з ними листово, опрацьовує їхні видання.

ВЛАДИСЛАВУ СУЯРКУ – 70

Владислава Олексійовича як релігієзнавця в Україні знають вже сорок років. Прилучився він до релігієзнавчої тематики, працюючи з 1957 по 1964 рік в редакціях республіканських газет і журналів. Закінчивши в 1967 році аспірантуру філософського факультету Київського університету ім. Т.Г.Шевченка, В.О.Суярку до нинішніх днів пов'язав свою долю з науково-викладацькою роботою у цьому всесвітньо відомому вузі. Тут він став кандидатом наук і доцентом. Саме його настирливій редакторській роботі ми можемо завдячувати за те, що на філософському факультеті КДУ регулярно виходив збірник релігієзнавчих наукових праць, було видрукувано 27 його чисел. Певною мірою він орієнтував дослідників на вивчення не лише критично релігієзнавчих проблем, а й тем позитивного змісту. Владислав Олексійович прилучався до написання навчальних посібників, методичних розробок, підготовки навчальних програм з різних релігієзнавчих курсів. З-під його пера вийшло біля 230 наукових праць, серед яких брошури “Тлибока криза віри” (1966), “Біблія і сучасний клерикалізм” (1985), “Миротворчий діалог” (1989) та ін., цикли статей в релігієзнавчому журналі “Людина і світ”, який, до речі, зобов'язаний своєю назвою Владиславу Олексійовичу. Об'єктом уваги дослідника завжди була віруюча людина в усьому багатоманітні виявів її релігійності.

Народився В.О.Суярку 7 січня 1931 року в селі Вертіївці на Ніжинщині. Він пройшов складний життєвий шлях. Це засвідчує хоч би те, що він як партизан-підпільник є Ветераном війни, а як трудівник лише за роки праці в університеті здобув статус трудового ветерана.

Що характеризує ювіляра? Насамперед – це любов до праці, допитливість, творчий характер. В.Суярку не засидівся на традиційному кріслі як викладач і науковець. Як і раніше, так і тепер без нього в Києві практично не відбувається жодна наукова конференція. Він – не консерватор, а шукач. Його цікавлять проблеми сакрального відродження, процеси реабілітації релігії в умовах демократичної України, позитивні вияви двохтисячолітнього діалогу християнства з світом та ін.

Владислав Олексійович завжди тягнувся до громадської роботи. Ось і зараз він очолює Раду ветеранів війни і праці Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка, Київський осередок Української Асоціації релігієзнавців, творчо співпрацює з Відділенням релігієзнавства Інституту філософії НАН України.

То ж зичимо дорогому Владиславу Олексійовичу міцного здоров'я ще на довгі роки життя і праці на складній релігієзнавчій ниві.

Колеги – релігієзнавці України

У ЧЕРНІВЕЦЬКИХ РЕЛІГІЄЗНАВЦІВ

Чернівецький осередок УАР є одним із найбільш динамічних в Україні серед обласних об'єднань релігієзнавців. Особливу увагу тут приділили формуванню самого осередку. До нього ввійшли не лише викладачі-релігієзнавці чернівецьких вузів, а й студенти релігієзнавчого відділення філософсько-богословського факультету університету імені Ю.Федьковича. Серед членів осередку є богослови, державні працівники. Маємо також 6 кандидатів наук і 6 кандидатів богослов'я. Позитивним є те, що свою роботу осередок орієнтує на зацікавлену співпрацю з різними конфесіями – не лише традиційними, а й новими течіями. Це дає можливість науковцям-релігієзнавцям приступити до написання “Історії релігій на Буковині”. Відзначимо видавничу роботу релігієзнавців Буковини. Ними видано посібник “Історичне релігієзнавство”, методичні посібники “Релігієзнавство” (окремо для студентів і для вчителів) та “Історія релігій в Україні”. Видано також книги “Православна віра – 2000 років” та “Основи християнської релігії і моралі”. Осередком організовано постійно діючі курси при обласному управлінні освіти для надання практичної допомоги вчителям, які готуються читати навчальні предмети “Релігієзнавство” та “Християнська етика”. Аналогічну методичну допомогу надано Інститут післядипломної освіти. Освітницька робота науковців-релігієзнавців не обмежується лише проведенням тематичних круглих столів для молоді, а й поширенням видрукованої в Україні релігієзнавчої літератури. Промотором усіх цих дій виступає насамперед голова обласного осередку УАР доцент університету імені Ю.Федьковича Віталій Докаш. У перспективному плані роботи буковинських релігієзнавців значиться організація телепрограми “Діалоги”, проведення соціологічних досліджень особливостей релігійності сучасного віруючого, видання нової